

MANÁ½EL JE VĀ•C RODIĀŔ NEĀ½ MĀ•J

NedĀle, 10 kvĀten 2015

Milá Danielo, rozhodla jsem se také napsat si o radu. UĀ¾ nevím, co mám dĀlat. Zkoušela jsem snad úplnĀ všechno. Po dobrém, po zlém, trestala jsem, dávala dárky, ale s manĀ¾elem nic nehne, vše je stále pĀ™i starém. Brali jsme se pĀ™ed 3 lety, a pĀ™edtím spolu 2 roky chodili. Máme nádhernou dvoutou holĀ•Āku. A nikdy by mne ani nenapadlo, Ā¾e budu takhle zuĀ™it.

ManĀ¾elovi rodiĀe mají vilku, kde i on s nimi stále bydlel. KdyĀ¾ naše známost zaĀala být váĀná, bydleli jsme spolu nejdĀ™ív v mém pronajmutém bytĀ. Ted máme vlastní docela prostorný byt v centru mĀsta. ManĀ¾el je milý, hodný, rozumíme si, nepije, s Eliškou si hraje, zbyteĀnĀ neutráci (v rámci naší rodiny), prostĀ idylka. Ale tohle vše platí, jen neĀ¾ se ovšem objeví v obraze jeho rodiĀe. Já s nimi mám takový neutrální vztah, ale pĀ™iznám se, Ā¾e jejich pĀ™ítomnost nijak extra nevyhledávám. JestliĀ¾e se ale sejdeme, tĀ™eba na narozeniny Eliš Vánoce a tak, vše probíhá v klidu.Mj. chovám se tak proto, protoĀ¾e oni uĀ¾ ze zaĀátku se chovali, Ā¾e jsem jim ho vlastnĀ "ukradla". TchnĀ se ani jednou nesnaĀila být s vnuĀkou, prostĀ my pro nĀ moc neexistujeme. ManĀ¾el je al rodiĀi pĀ™ímo posedlý. A v tom je podle mne problém. Nás má sice rád, ale rodiĀe jsou vĀdy na prvním místĀ. Nejen Ā¾e nich tráví skoro všechny víkendy, vĀtšinou se tam zastavuje i na cestĀ z práce. "Na chvílku, na kus Ā™eĀi, na výpomoc." Na domĀ je pĀ™e vĀdycky co dĀlat, navíc neustále probíhají všelijaké úpravy, zmĀny, rekonstrukce. A on, jak vzorný syn, vĀdy nakluše s rukama na bradavkách a pracuje a pracuje a pracuje. Jsou to pĀ™eci jeho rodiĀe, ne? A já blbka jsem ho ještĀ zpoĀátku podporovala. Āíkala jsem si, Ā¾e jak se chová k mamince, bude s chovat i ke mĀ. JenĀ¾e nakonec je všechno jinak. ManĀ¾ela vidím ráno, neĀ¾ odejde do práce a pak pozdĀ veĀer kdyĀ¾ se vrací. Max jednou, dvakrát týdně se vrací v normální Āas, jinak to je vĀdy kolem 11. BĀhem víkendĀ máme tak dva, tĀ™i společnĀ dny za mĀsíc. SnaĀila jsem se s ním o tom logicky mluvit, prosila jsem, zdĀvodĀovala, kĀ™iĀel nemluvila, vyhroĀovala (ano, i k mojí mamince jsem se na 2 týdny odstĀhovala), nebo naopak usmívala se, vyvá™ela, snaĀila se mu udĀlat jak se Ā™íká "modré z nebe", nic. Ani "divoká noc plná lásky" - na nĀj nefunguje nic. On vĀdy je tak mlĀí, obĀas Ā™ekne, Ā¾e ještĀ tam tohle dodĀlá, Āi Ā¾e se musí postarat ještĀ o tohle, Ā¾e to zas t nasadí ublíĀený obliĀej a nic. A tak je to poĀ™ád dokola. Co mám dĀlat?Poradíte mi? Nechci o nĀj pĀ™íjít, ale zase s tohle uĀ¾ dlouho nevydrĀím. PĀ™íto, kdyby se chovali alespoĀ jako dĀdeĀek a babiĀka...

KLÁRKA ODP OV ĀŠ ĀŽ :

Milá Klárko,

kaĀdy jsme nĀjaký. A pokud se zamyslíš nad charakteristikou svého manĀ¾ela - nemĀ¾eš si z nĀj v jedno - vĀdy je to soubor nĀkolika rĀzných vlastností. Ten tvĀj je jednoznaĀnĀ slaboch. CoĀ¾ nemusí být špatné nikde se nerve, dá se s ním vyjít, ale zase nemĀ¾ešĀekat, Ā¾e se bude nĀjak o tebe rvát, Ā¾e bude extra prĀboj tzn. jak v rodinĀ, tak mezi lidmi. Nebude asi prĀbojný ani v práci; nejspíš dobĀ™e dĀlá svoje, ale není to Ā¾ádný "macho", který by dĀlal prudkou kariéru. Ten si povýšení nejspíš "vysedí"... On byl vĀdy nejspíš doma zajištĀný, všechno odsejpal jako mĀlo, nemusel se o nic prát... KdeĀto jeho rodiĀe (nevím, jestli to tam vede maminka Āi otec), jsou razantnĀjší. A taky pĀ™esnĀ vĀdí, jak na nĀj. Jsou taková velmi dobĀ™e sehraná parta. Tebe a vaší holĀ•Āku má urĀitĀ rád, ale úplnĀ jinak, neĀ¾ rodiĀe. Prosím - nezamĀĀuj tyhle dvĀ lásky, jsou opravdu odlišné!!! KaĀdopádnĀ, pokud mu budeš dĀlat kravály, vyĀítat, tím nic nedokáš. Na se musí jinak... Od nich je to uĀ¾ docela slušná manipulace, protoĀ¾e pokud by se chovali normálnĀ, brali by váš dvĀ - tebe a svou vnuĀku, jako pĀ™írozené rozšíĀ™ení rodiny. BohuĀel, jste stále mimo a úplnĀ chápou Ā¾e to tak tĀ¾ce neseš. Pokusím se ti poradit a pevnĀ doufám, Ā¾e se pĀ™idají i ostatní. TakĀ¾e: pokus se m

alespoň tak jednou za týden, za měsíc, "přibalit" na víkend dceru s sebou. Řekni mu to pochopitelně ušima dříve, týden, aby na to mohl rodiče připravit. Věřím, že si holčičku sto procentně zamilují, vždyť je to dítě jejich syna! vědí, co potřebuje, a ty si mezitím udělej volný den. Ne aby tě napadlo v tomto volnu třeba gruntovat... :-)). S takovou jednou za měsíc pozvat jeho rodiče k vám. Víš, co tím sleduju? Aby se s vámi dvěma více sblížila, aby se líp poznala a získala víc pevnou půdu pod nohama, aby se mohla s nimi dohodnout... aby si synáček tak neusurpovali. Jo, holka, bude to boj na delší dobu, ale pokud je jinak hodný, vyhovuje ti jako manžel i tatínek vaše dcerky, tak bys se o to měla pokusit. A jedině po dobrém - protože po zlém - to se nic nezvládne... daniela